

فرصت مکالمه و ابراز افکار و عواطف

مریم حقیقتاً در شرایط عجیبی قرار گرفته است. از یکسو قرار است اتفاقی برای مریم (س) رخ دهد که از ابتدای خلقت بشری سابقه بوده است و از سوی دیگر با این اتفاق ممکن است مردم نسبت به او بدبین شده و موجب اتهامات سنگین به او شود. در چنین شرایطی مکالمات فرستاده خدا با مریم بسیار درس آموز است. جبرئیل می‌توانست همان ابتدا به محض ورود به حرم مریم در یک عبارت بگوید: "خدای خواهد تو را بدون ازدواج صاحب فرزند کند، و این امری حتمی است."

کلامی قاطع که اجازه هیچ اظهار نظری را به مخاطب نمی‌دهد. اما فرستاده خدا ابتدا برای آرام کردن ترس مریم، خود را معرفی می‌کند و قصدش را از ورود به خلوتگاه او توضیح می‌دهد. سپس مریم تعجب و نگرانی خود را ابراز می‌دارد. جبرئیل با زمینه‌سازی مناسب (اشاره به قدرت بی‌نهایت خداوند - قال ربك هو علی هین - و بیانی مهر آمیز - و لنجعله آیه للناس و رحمه منا -) به حتمی بودن اراده و اهب اشاره می‌کند: و کان امر مقضیا.

یکبار در مقدمه اشاره کردیم که خداوند متعال از تمام کلمات و عبارات قرآنی هدفی دارد. چرا براستی خداوند به تك تك صحبت‌های رد و بدل شده میان مریم و جبرئیل اشاره می‌کند. می‌توانست داستان مریم را به طور کلی بازگو کند اما اوله مکالمات آنها هم می‌پردازد. بلی، یکی از درس‌هایی که ما می‌توانیم بگیریم آن است که زنان در شرایط دشوار و سخت و یا بحرانی نیاز به ابراز افکار و احساسات درونی دارند و باید به آنان اجازه مکالمه و گفتگو داده شود. البته ناگفته نماند که تمام

آدرس: تهران - خیابان مطهری - تقاطع سهروردی - جنب پارک مادر - طبقه فوقانی بانک تجارت - پلاک ۸۸ -
موسسه قرآنی نفیس ماندگار
تلفن: ۸۸۴۰۴۰۸۵ - ۸۸۴۰۱۷۰۸

انسان‌ها - اعم از زن و مرد - نیاز به بیان درونیات خود دارند. در واقع در روانشناسی ارتباطی همواره توصیه می‌شود که متکلم باید فرصت سخن گفتن و ابراز احساسات را به مخاطب خویش بدهد تا طرفین بتوانند مکالمه موفق و موثری داشته باشند، لذا این نکته اختصاصی به "زن" ندارد، اما با توجه به روحیات زنان، رعایت این مسئله در مورد آنان ضروری‌تر است.

یکی از اساسی‌ترین نیازهای زن آن است که می‌خواهد افکار و عواطف درونی خود را ابراز کند. مریم زنی با معرفت، عالم و با فضیلت است. او به قدرت و حکمت خدا ایمان دارد و تسلیم او امر اوست. او می‌داند کارهای خدا از روی حکمت است و هر آنچه برای بندگان صالحش تقدیر می‌کند، خیر و رحمت است. اما با این وجود وقتی روح الامین او را به این خبر شگرف مطلع می‌سازد، به بیان احساسات و عواطف خود و تعجب خویش و بیان نگرانی خویش از وقوع این حادثه می‌پردازد.

خداوند او را به خاطر سخنانش ملامت نمی‌کند. اگر خدا می‌فرمود: "بیش از این سخن مگو، اراده خدا حتمی است." نشان می‌داد که اظهار نظر مریم نزد خدا امری زشت بوده است. در حالیکه خدا در پاسخ مریم، سخن قاطع خود را در بیانی مهرا آمیز مطرح می‌کند و این یعنی بیان عواطف از سوی مریم، مورد نکوهش خداوند نیست.